

Joi, 24 aprilie 2008

8. condamnă cu fermitate violența politică post-electorală și încălcările drepturilor omului îndreptate împotriva susținătorilor partidelor de opoziție;
9. regretă arestarea a aproximativ 12 jurnaliști străini în ultimele săptămâni și solicită eliminarea, fără întârziere, a tuturor restricțiilor din calea libertății presei și a libertății de asociere, precum și accesul liber al agențiilor de presă străine în Zimbabwe și solicită, în plus, eliberarea imediată a celor 36 de cetățeni arestați în timpul unei manifestații pașnice de protest împotriva întârzierii publicării rezultatelor;
10. salută refuzul docherilor sud-africani de a descărca armele transportate de cargoul chinezesc *An Yue Jiang*, care erau destinate forțelor de securitate din Zimbabwe; solicită tuturor statelor membre ale SADC să refuze să descarce mărfurile transportate de cargoul *An Yue Jiang* în oricare dintre porturile lor;
11. solicită guvernului chinez să înceteze exporturile de armament în Zimbabwe și să dispună reîntoarcerea imediată a cargoului *An Yue Jiang* în apele teritoriale ale Chinei;
12. solicită Consiliului să se asigure că toate statele membre aplică în mod riguros măsurile restrictive existente;
13. solicită Consiliului și Comisiei să accelereze pregătirea pachetelor de măsuri, inclusiv a asistenței economice urgente, care vor fi puse în aplicare imediat după înfăptuirea transformării democratice în Zimbabwe și să se asigure că aceste măsuri sunt coordonate în cadrul comunității internaționale extinse;
14. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, guvernelor statelor G8, guvernelor și parlamentelor din Zimbabwe și din Africa de Sud, Secretarului General al Commonwealth-ului, Secretarului General al ONU, Președinților Comisiei și Consiliului Executiv al Uniunii Africane, Parlamentului Panafrican, Secretarului General al SADC și guvernelor statelor membre ale Comunității de Dezvoltare a Africii de Sud.

Drepturile femeii în Iran: cazul lui Khadijeh Moghaddam

P6_TA(2008)0185

Rezoluția Parlamentului European din 24 aprilie 2008 privind drepturile femeii în Iran

(2009/C 259 E/19)

Parlamentul European,

- având în vedere declarația Consiliului din 25 februarie 2008 referitoare la propunerea legislativă privind dreptul penal în Iran,
- având în vedere rezoluțiile sale anterioare privind Iranul, în special cele referitoare la drepturile omului și, în mod deosebit, rezoluțiile adoptate la 25 octombrie 2007 ⁽¹⁾ și la 31 ianuarie 2008 ⁽²⁾,
- având în vedere raportul ⁽³⁾ Comisiei pentru afaceri externe referitor la Raportul anual privind drepturile omului în lume și politica Uniunii Europene în această privință,

---

⁽¹⁾ Texte adoptate, P6_TA(2007)0488.

⁽²⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0031.

⁽³⁾ A6-0153/2008.

Joi, 24 aprilie 2008

- având în vedere rezoluțiile Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite (ONU) și în special Rezoluția 62/168 din 18 decembrie 2007 privind situația drepturilor omului în Republica Islamică Iran și Rezoluția 62/149 din 18 decembrie 2007 privind moratoriul asupra folosirii pedepsei cu moartea,
  - având în vedere Declarația Universală a Drepturilor Omului a Organizației Națiunilor Unite, Pactul internațional privind drepturile civile și politice, Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale, Convenția internațională privind eliminarea tuturor formelor de discriminare rasială, precum și Convenția cu privire la drepturile copilului, Iranul fiind parte la toate aceste instrumente,
  - având în vedere cea de-a doua reuniune interparlamentară între Parlamentul European și Majlis (adunarea consultativă islamică) a Republicii Islamice Iran, care a avut loc la Teheran între 7-9 decembrie 2007, precum și raportul aferent,
  - având în vedere articolul 115 alineatul (5) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât, de la lansarea campaniei de strângere a unui milion de semnături pentru a institui în Iran egalitatea în fața legii între femei și bărbați la 27 august 2006, peste 70 de activiști au fost arestați sau sunt sub urmărire penală din cauza eforturilor lor pașnice în favoarea schimbării legislației; întrucât pagina de internet a campaniei a fost deseori blocată de către autoritățile iraniene;
- B. întrucât activiștii pentru drepturile femeii din Iran se confruntă cu o represiune crescândă, peste o sută fiind arestați, interogați sau condamnați în ultimii doi ani, în timp ce guvernul iranian a colectat peste un milion de euro din cauțiuni; întrucât ziarele, revistele și posturile de radio care au promovat drepturile femeii au fost închise, inclusiv revista cea mai importantă care pleda pentru drepturile femeii — „Zanan” — ce exista de mai bine de 17 ani și a fost închisă la 28 ianuarie 2008;
- C. întrucât Khadijeh Moghaddam, un membru important al campaniei și activist pentru drepturile femeii și pentru protecția mediului, a fost arestat la 8 aprilie 2008 și eliberat recent doar după plata unui cauțiuni ridicat, în valoare de un miliard de IRR (aproximativ 50 000 de euro);
- D. întrucât situația generală a drepturilor omului în Iran a continuat să se deterioreze din 2005 și întrucât doar execuțiile aproape că s-au dublat în 2007, făcând din Iran țara cu rata cea mai înaltă de execuții pe cap de locuitor după Arabia Saudită, acestea două fiind, împreună cu Yemenul, singurele trei țări unde au loc execuții și pentru delict comise de persoane sub 18 ani;
- E. întrucât cel puțin zece femei — Iran, Khayrieh, Kobra N., Fatemeh, Ashraf Kalhori, Shamameh Ghorbani, Leyla Ghomi, Hajar, precum și surorile Zohreh și Azar Kabiriniat sunt încă în pericol să fie lapidate, la fel ca doi bărbați, Abdollah Farivar și un cetățean afgan, a cărui identitate nu a fost dezvăluită;
- F. întrucât Mokarrameh Ebrahimi a fost condamnată la lapidare, împreună cu partenerul ei și tatăl copiilor săi, pentru simplul motiv de a fi menținut o relație extraconjugală — un comportament care nu reprezintă un delict potrivit standardelor juridice internaționale; întrucât Mokarrameh Ebrahimi a fost grațiată de conducătorul suprem, ayatollahul Ali Khamenei, după 11 ani de detenție și eliberată la 17 martie 2008 împreună cu băiatul ei mai mic, în vârstă de 5 ani, dar, în mod tragic, doar după ce partenerul său, Ja'Far Kiani, a fost lapidat în iulie 2007;
- G. întrucât, făcând un gest semnificativ, ayatollahul Seyyed Mahmoud Hashemi Shahroudi, șeful sistemului judecătoresc, a anulat condamnarea la moartea a lui Shahla Jahed, o „soție temporară”, în urma descoperirii unor vicii de procedură în ancheta inițială, care a găsit-o vinovată de uciderea soției permanente a soțului ei temporar;
- H. întrucât au existat câteva progrese în domeniul drepturilor femeii în ultimii ani, în special în următoarele privințe: vârsta minimă de căsătorie a fetelor a crescut de la 9 la 13 ani, mamele divorțate pot câștiga custodia băieților lor până la vârsta de 7 ani (înainte era posibil doar până la vârsta de 2 ani), iar femeile pot fi acum consilierii juridici, divorța sau refuza ca soții lor să-și mai ia o soție;

Joi, 24 aprilie 2008

- I. întrucât un proiect de lege în domeniul protecției familiei a fost totuși prezentat în adunarea legislativă iraniană (Majlis), care încearcă să mențină legitimitatea poligamiei, a căsătoriei temporare și a dreptului unilateral și arbitrar al bărbaților de a divorța și de a obține custodia copiilor;
- J. întrucât Iranul nu este încă parte la Convenția asupra eliminării tuturor formelor de discriminare față de femei,
  1. salută eliberarea lui Khadijeh Moghaddam și a lui Mokarrameh Ebrahimi și remarcă rolul conducătorului suprem al Iranului și al șefului sistemului judecătoresc în aceste cazuri; solicită eliberarea lui Shahla Jahed;
  2. condamnă în mod ferm reprimarea acțiunilor societății civile din Iran, inclusiv a susținătorilor drepturilor femeii, cum ar fi cei implicați în campania „un milion de semnături”; îndeamnă autoritățile iraniene să pună capăt hărțuirii, intimidării și persecutării celor care își exercită în mod pașnic dreptul la libertatea de expresie, asociere și întrunire și să elibereze imediat și necondiționat toți prizonierii politici; reamintește rezoluțiile sale din 25 octombrie 2007 și 31 ianuarie 2008;
  3. recunoaște rolul activ și important jucat de femei în societatea iraniană, în ciuda inegalității persistente în fața legii, rol care poate fi o sursă de inspirație și de speranță pentru femeile din alte țări din regiune;
  4. solicită parlamentului și guvernului iranian să modifice legislația iraniană discriminatorie care, printre altele, exclude femeile de la funcțiile cele mai înalte în stat și de la funcția de judecător, neagă egalitatea de drepturi între femei și bărbați în privința căsătoriei, a divorțului, a custodiei copiilor și a moștenirii și stabilește că orice mărturie depusă de o femeie în fața instanței cântărește doar jumătate în raport cu cea depusă de un bărbat; consideră că, în anumite condiții, această inegalitate poate contribui la comiterea de crime violente de către femei;
  5. reiterează condamnarea fermă a pedepsei cu moartea în general, solicită un moratoriu imediat asupra execuțiilor din Iran și este profund îngrijorat de faptul că țara continuă să aibă numărul cel mai mare de execuții în rândul delincvenților juvenili, la nivel mondial, și că moratoriul asupra lapidării nu este încă pus în aplicare pe deplin;
  6. remarcă directivele emise recent de șeful sistemului judecătoresc Sharoudi privind interzicerea execuțiilor publice fără o autorizare prealabilă și a detențiilor pentru perioade lungi de timp fără acuzație;
  7. solicită membrilor adunării legislative nou alese să urgenteze ritmul reformei privind Codul penal iranian pentru a abolii, în primul rând, lapidarea și execuția delincvenților juvenili, pentru a lua măsuri în vederea unui moratoriu asupra pedepsei cu moartea, pentru a alinia legislația iraniană la obligațiile internaționale referitoare la drepturile omului și pentru a ratifica Convenția asupra eliminării tuturor formelor de discriminare față de femei;
  8. solicită Consiliului și Comisiei să urmărească îndeaproape situația drepturilor omului în Iran, să sesizeze autoritățile în legătură cu cazuri concrete de încălcare a drepturilor omului în Iran și să prezinte Parlamentului în a doua jumătate a anului 2008 un raport detaliat în această privință, inclusiv propuneri de proiecte care ar putea fi finanțate în cadrul Instrumentului de finanțare al UE pentru promovarea democrației și drepturilor omului în lume ⁽¹⁾;
  9. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Înalțului Reprezentant pentru Politică Externă și de Securitate Comună, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Secretarului General al ONU, Consiliului de Securitate al ONU, Consiliului ONU pentru Drepturile Omului, șefului sistemului judecătoresc din Iran, precum și Guvernului și Parlamentului Republicii Islamice Iran.

(¹) JO L 386, 29.12.2006, p. 1.